sein; *Med.* शमायते zur Ruhe bringen, töten.
1. शमि *n.* Mühe, Fleifs.
2. शमि *m. Mannsname.*
1. शमितर् *m.* Zerleger, Schlächter.
2. शमितर् = *folg.*
शमिन् ruhig, gelassen.
शमिष्ठ (*Superl.*) thätigst, eifrigst.
1. शमी *f.* Mühe, Fleifs.
2. शमी *f. N. eines Baumes.*
शमीक *m. Mannsname.*
शमीधान्य *n.* Çamî-Körner.
शमीमय, *f.* ई aus Çamî-Holz gemacht.
शम्ब *m.* eine best. Waffe Indra's.
शम्बर *m. N. eines Indra u. dem Liebesgott feindlichen Dämons.*
शम्बरसिद्धि *m. Mannsname.**
शम्बल *n.* Wegekost (*vgl.* संबल).
शम्बा कर् hin und her pflügen.
शम्बिन् *m.* Ruderer, Fährmann.
शम्बु *m. Mannsname.*
शम्बूक *m.* Muschel, Schnecke; ein best. Tier.
शम्भल *m. Ortsname; f.* ई Kupplerin.
शम्भविष्ठ *Superl. z. folg. Adj.*
शम्भु *u.* शम्भू wohltätig, hilfreich; *m.* शम्भु *Bein. Çiva's u. Brahman's.*
शम्या *f.* Stock, Zapfen, Stützholz (*r.*); ein best. Längenmafs.
शय liegend, befindlich in (—०); *m.* Schlaf, Lagerstätte (*auch* शया *f.*).
शयथ *m.* Lager, Aufenthalt.
शयध्यै *Dat. Inf. zu* 2. शी.
शयन ruhend. *n.* das Liegen, Ruhen, Schlafen; Lager, Ruhestätte.
शयनीय zum Liegen dienend; *n.* zu liegen, zu ruhen (*impers.*), Lager, Bettstelle.
शयान *s.* 2. शी.
शयालु schläfrig, verschlafen.
शयित *s.* 2. शी; **n.* der Ort, wo jemand (*Gen.*) gelegen hat.
शयितव्य *n. impers.* zu liegen, zu ruhen.
शयु liegend, ruhend; *m. mythol. Mannsn.*
शयुवा *Adv.* auf *o.* zu dem Lager.
शय्य (*adj.* —०) = *folg.*
शय्या *f.* Lager, Ruhebett; das Liegen, Ruhen. शय्यार्थम् zum Lager.

शर्, शृणाति (शृणति) zerbrechen, zermalmen, verletzen, töten. *Pass.* शीर्यते (०ति) brechen, reifsen, abfallen, verwelken, vergehen. *p.p.* शीर्ण zerbrochen, zerrissen, abgefallen, verwelkt, verfault. वि *Pass.* zerbrechen, zerreifsen, zerfallen, verderben. *p.p.* विशीर्ण zerbrochen, zerfallen, zerschmettert, zerstört, vernichtet.
1. शर *m.* Rohr, Pfeil..
2. शर *m.* saurer Rahm.
3. शर (०—) Wasser.
शरकाण्ड Rohrstengel.
शरच्चन्द्र *m.* Herbstmond.
शरजन्मन् *m.* der Rohrgeborne (*Bein. Skanda's.*
1. शरण *n.* Zerfall.
2. शरण schirmend; *n.* Schirm, Schutz, Obhut, Zuflucht, Wohnung. °णं गम् Schutz suchen bei (*Acc., selten Gen.*).
शरणागत Schutz suchend (*s. vor.*).
शरणार्थिन् *u.* शरणैषिन् *dass.*
शरण्य *dass. o.* Schutz gewährend. *Abstr.* °ता *f.*
शरत्काल *u.* शरत्समय *m.* Herbstzeit.
शरद् *f.* Herbst; *Pl. auch* = Jahr.
शरद्वधू *f.* die Herbstfrau (*poet. Personif.*).
शरद्वन्त् bejahrt.
शरधि *m.* Pfeilbehälter, Köcher.
शरभ *m.* Art Hirsch; *sp.* ein fabelhaftes achtbeiniges Tier.
शरभङ्ग *m. N. eines Rishi.*
शरमय, *f.* ई röhren, Rohr-.
शरवण *n.* Röhricht (Rohrwald).
1. शरवर्ष *m.* Pfeilregen.
2. शरवर्ष *m.* (Wasser-) Regen.
1. शरवर्षिन् Pfeile regnend.
2. शरवर्षिन् (Wasser) regnend.
शरव्य *n.* Ziel. *f.* शरव्या Pfeilschuss *o.* -hagel.
शरस् *n.* Rahm, Milchhaut.
शरस्तम्ब *m.* Röhricht.
शरारि *u.* °री *f.* eine Reiherart.
शराव *m.n.* Schüssel, Teller, best. Kornmafs.
शरावर *m.* Köcher; *n.* Schild (*auch* °ण *n.*) *o.* Panzer.